

जातीफ

यथा श्रीकृष्णशुपालयोः ॥ वास्तुनम् २ यथा कौरवपालवालम् ॥ वाग्नम् ३ यथा दीप्त-हृष्टयोः ॥ सापवनम् ४ मूर्खिकनकुलयोः ॥ अपराधनम् ५ यथा पूजनीब्रह्मदत्तयोः ॥ इति महाभारतम् ॥

जातीपालं, लौ, (जाती सभावतः सारोच्च ।) जातीपालम् । इति राजनिर्वेषणः ॥ (जातीपाल-शब्दे॒स्य विट्ठिर्वेष्या ॥)

जाती, लौ, (जन + क्ति॒ । ततो वा ढीप् ।) जाती-पुण्यम् । चमेली इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः सुरभिगन्ना॒ २ सुमनः ३ सुरप्रिया॒ ४ चेतकी॒ ५ सुकुमारा॒ ६ सन्ध्यापुष्पी॒ ७ मनोहर॒ ८ राज-पुत्री॒ ९ मनोजा॒ १० मालती॒ ११ तैलगविनी॒ १२ जनेन्दा॒ १३ हृदयगत्या॒ १४ । (एतस्य हि संघर्षपृष्ठे श्रेष्ठवसुक्तम् । यथा, “पुष्पेतु जाती नगरेषु काष्ठो ।” इति उक्तः ॥) अस्या गुणाः । तिक्तलम् । श्रीतलम् । कफसुखपाक-नाशिलम् । इति राजनिर्वेषणः ॥ उत्थालम् । दुवरत्वम् । लघुदोषशिरोट्टिवदन्तरोगविषयकुण्ड-प्रब्धरत्तदोषनाशिलच । इति भावप्रकाशः ॥ तत्कृद्मलस्य गुणः । नेत्रोगवृग्नविस्फोटकुण्ड-नाशिलम् । इति राजनिर्वेषणः ॥

जातीकोशं, लौ, (जातीवास्त्वा कोशमिव फल-मिति यावत् ।) जातीपालम् । इति हेम-चन्द्रः । ३ । ३०७ । (क्षिति॒ पुंलङ्घे॒ एपि इश्वरे । यथा, सुश्रुते ऋत्रस्याने॑४ अथावे । “जातीकोशी॒ य कूर्पे॒ जातोकटुकयोः फलम् । कफोलं जवङ्गस्य तिळं कटुकफायहम् ।”)

जातीकोशं, लौ, (जातीवास्त्वा कोशमिव फलम् ।) जातीपालम् । इति हेमचन्द्रः ।

जातीपत्री, लौ, (जातीपत्रमिवास्यस्यामिति । “अर्शाद्यभ्यो॒ च ।” ५ । २ । १२७ । इवच् । ततो ढीप् ।) जातीपालत्वक् । जेत्री इति भाषा । तत्पर्यायः । जातीकोशी॒ २ सुमन-पञ्चिका॒ ३ मालतीपञ्चिका॒ ४ वैमनवायनौ॒ ५ जातीपत्री॒ ६ अस्या गुणाः । कटुलम् । तिक्तलम् । सुरभिलम् । कफजायनाशिलम् । वक्ष-वेष्यवजनलच । इति राजनिर्वेषणः ॥ लघुलम् । खाद्यलम् । उत्थालम् । रुचिवर्णकारिलम् । कफकासविमिश्रासद्याविषयनाशिलच । इति भावप्रकाशः ॥ दुर्गत्यनाशिलम् । इति राजवल्लभः ॥

जातीपालं, लौ, (जातीवास्त्वं फलम् ।) सुगन्ध-फलविषेषः । जायफल इति भाषा । तत्पर्यायः । जातीकोशम् २ । इति तद्विका । जातीकोशम् ३ जातीपालम् ४ । इति तद्विका । जातीशस्यम् ५ शालूकम् ६ मालतीपालम् ७ मध्यवारम् ८ जातिसारम् ९ यपुटम् १० सुमनःफलम् ११ फलञ्जातिः १२ फलञ्जाती॑१३ कोशम् १४ कोशम् १५ जातीकोशम् १६ कोश-कम् १७ । इति १६ इत्यावली ॥ (यथा, दृष्टुं॒ इत्यावाम् । १६ । १० ।

जातोद्देशः

“जातोपलागुरुवचापिपल्यस्त्वनं च भग्नोः ॥”) अस्य गुणाः । कवचत्वम् । उत्थालम् । कटुलम् । कष्ठामयार्तिवातीवारमेहनाशिलम् । उत्थालम् । दीपनलम् । लघुलच । इति राजनिर्वेषणः ॥ रसे तिक्तलम् । तौक्षण्यलम् । दोचनलम् । याहिलम् । खरहितलम् । श्वेषानिलसुखवैरस्यमलदौर्गेन्त्यकृष्णाताकृमिकास्वरमिश्चासशोषपैनसद्युद्धनाशिलच । इति भावप्रकाशः ॥ छायाप्रूलनाशिलम् । इति राजवल्लभः ॥

जातीयः, चिः, (जाती भवः । “दृष्टाच्चः ।” ४ । २ । ११४ । इति छः । जातीभवः । यथा, कथासरित्यसागरे । २३ । ४८ ।

“प्राग्जन्मभिन्नजातीयाः परिहृत्यैव कन्यकाः ॥”) तद्वितप्रब्रह्मविषेषः । स तु प्रकारार्थं भवति । यथा । तार्किकजातीया । इति सुखबोधमतम् । (प्राणिमिते तु जातीयर ॥)

जातीर्षं, लौ, (जाती रसः इव रसो यस्य ।) वोलः । इति राजनिर्वेषणः ॥

जातु, य, (जन + कुनु । एषोदरात् शाधुः ।) कदाचित् । इत्यमरः । ३ । ४ । ४ ॥ (यथा, मधुः । २ । ४४ ।

“न जातु कामः कर्मानासुपभोगेन भ्रात्यति । इविषया क्षमावर्त्तेव भूय एवाभिवृद्धते ॥”) सम्भावितार्थः । (यथा, महाभारते । ४ । ७६ । २ ॥ “का जातु परमार्द्वा हि नारीं वालीमिव स्थितम् । वासवेत गृहे जानदृ ज्येष्ठा॒ दोषो महावयः ॥”) गर्वार्थः । इति श्वन्द्रलावली ॥ [रम् ॥]

(“जातु निवृति गोविन्दं जातु निवृति श्वङ्ग-इति सुखबोधयाकरणम् ।) जातुर्क, लौ, (जातु गर्वितं निवितं दूषितमिवर्थं कं जलं यसादिति ।) हिहृ । इति श्वन्द्रचन्द्रिका ॥

जातुधानः, पुं, (धीयते बन्धिधीयते इति धानं सविधानमस्य जातु गर्वितं । धानमभिधानमस्ये व्यक्ते ।) जातुधानः । राजसः । इत्यमरटीकार्या॒ रसानाथः ॥ (यथा, कलिकास्तीत्रे । (जातुधानः पिशाचाच्च कुशाक्षा॒ भेरंवाद्यः ॥

जातुर्षं, चिः, (जतुनो विकारः । “चपुजतुनो॒ बुक् ।” ३ । ३ । १३८ । इति अण॒ बुक् च ।) जातुविकारः । जतुनिर्मतम् । इति जटाधरः । (यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । १२० ।

“अन्यप्रतापमासाद्य यो द्वात्प्रतं न गच्छति । जातुधानभरणस्यैव रूपेणापि हि तस्य किम् ॥”) जातोद्दः, पुं, (जातुधानौ॒ उत्था॒ चेति । जातः प्राप्तद्यावस्थः॒ उत्था॒ इवर्थः । “अचतुरेति ।” ४ । ४ । ७७ । इति विपातनात् शाधुः ।) उत्थपत्रं॒ उत्था॒ । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ । उत्थपत्रो॒ उत्थद्यमादः । प्राप्तवैर्वैभाव उत्था॒ । इति भरतः ॥

जापनं

जातः, चिः, (जातौ भवः इति यत् ।) कुलीनः । श्रेष्ठः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १३ । १६ । ६ ।

“स्वजात्यानधितिष्ठामि वद्यनाशीव चन्द्रमाः ॥”) कान्तः । इति जटाधरः ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ३३ । १२२ ।

“ब्रतीव स शायते ज्ञातिमधे महामण्ड्यांत्र इव प्रसन्नः ॥”) जातान्वः, चिः, (जाता जन्मनैव चन्मः ।) जन्मान्वः । यथा, मधुः । ६ । २०१ ।

“अनं शौ ज्ञावपतितौ जात्यन्वदधिरौ तथा । उत्तमतज्ज्ञानकाम्ये च केचित्प्रिदिन्दियाः ॥” जादो, चिः, (जात इत्यस्य जादो इतेवत्प्रयोगस्तु प्राकृतलङ्घेश्वरस्मत इति बोधम् ।) जातः । इति प्राकृतलङ्घेश्वरः ॥

जातकी, लौ, (जगकस्य मिथिलाधिपस्यापदं श्वेत्यश्च दीप् च ।) शीता । इति त्रिकाल-शेषः । (यथा, महाभारते । ३ । २७ । १ ।

“प्राप्तमप्रतिमं दुःखं रामेण भरतवर्भम् । रथवा जानकी तस्य हता भार्या बलैवस्तु ।) जानपदः, पुं, (जानेन जन्मनार्थ पदति इति अप् ।) जनः । (यथा, याचवल्लोऽपि । २ । ३७ ।

“देयं चौराहृतं दद्य राजा जानपदाद्य तु । अद्विद्य समवाप्नोति किलिवं यस्य तस्य तत् ।” जनपद एव । खार्द्यं अण् ।) देशः । इति मेदिनी । ३ । ४ । ४८ । जनपदे भवः । इति “उत्सादिभ्यो॒ च । ४ । १ । ८८ । इवज्ञ । देशभवे, चिः । यथा, मधुः । ८ । ४१ ।

“जातिजानपदान् धर्मान् शेषीवर्मांच धर्मवित् ॥”) जातु, लौ, (जायते इति । जन् “दृश्यनिजनिचरि-चतिष्ठो चुण् ।” उणा॑ १ । ३ । इति चुण् ।) जरुज्ञयोर्मध्यभागः । हाँटु इति भाषा । (यथा, महाभारते । ४ । १२ । ३६ ।

“तस्य जातु दद्य भौमो जन्मे चैत्यमरतिना ॥”) लक्षपर्यायाः । लक्षपर्वं॒ २ अष्टीवत्॒ ३ अष्टी-वान्॒ ४ । इवमरः । २ । ६ । ७२ । चक्रिका ५ । इति राजनिर्वेषणः ॥

जापः, पुं, (जप+भावे चन् ।) जपः । इति जटाधरः ॥

जापकः, चिः, (जपतीति । जप+चुण् ।) जप-कर्ता । (यथा, महाभारते । १२ । १४६ । ३ ।

“जापकानी फलावासिं श्रोतुंमिच्छामि भारत । किं फलं जपतासुक्तं क वा तिष्ठन्ति जापकाः ॥” जपेन लक्षं जपतन्यमिवर्थः । जप+चण्ण+स्वर्थं कन् । जपजन्म, चिः । यथा, महाभारते । १२ । १४४ । ४६ ।

“जपवा सर्वेवैह मामकं जापकं फलम् ॥”) जापन्, लौ, (जप+स्वर्थं चित्त+भावे चुट् ।) निरसनम् । निर्वसनम् । इति धरणिः ॥ (यथा, यथा, संवर्तकसंवित्तायाम् । २०८ ।

“सुचते सर्वपापेभ्यो गायत्राचैव जापतात् ॥”